

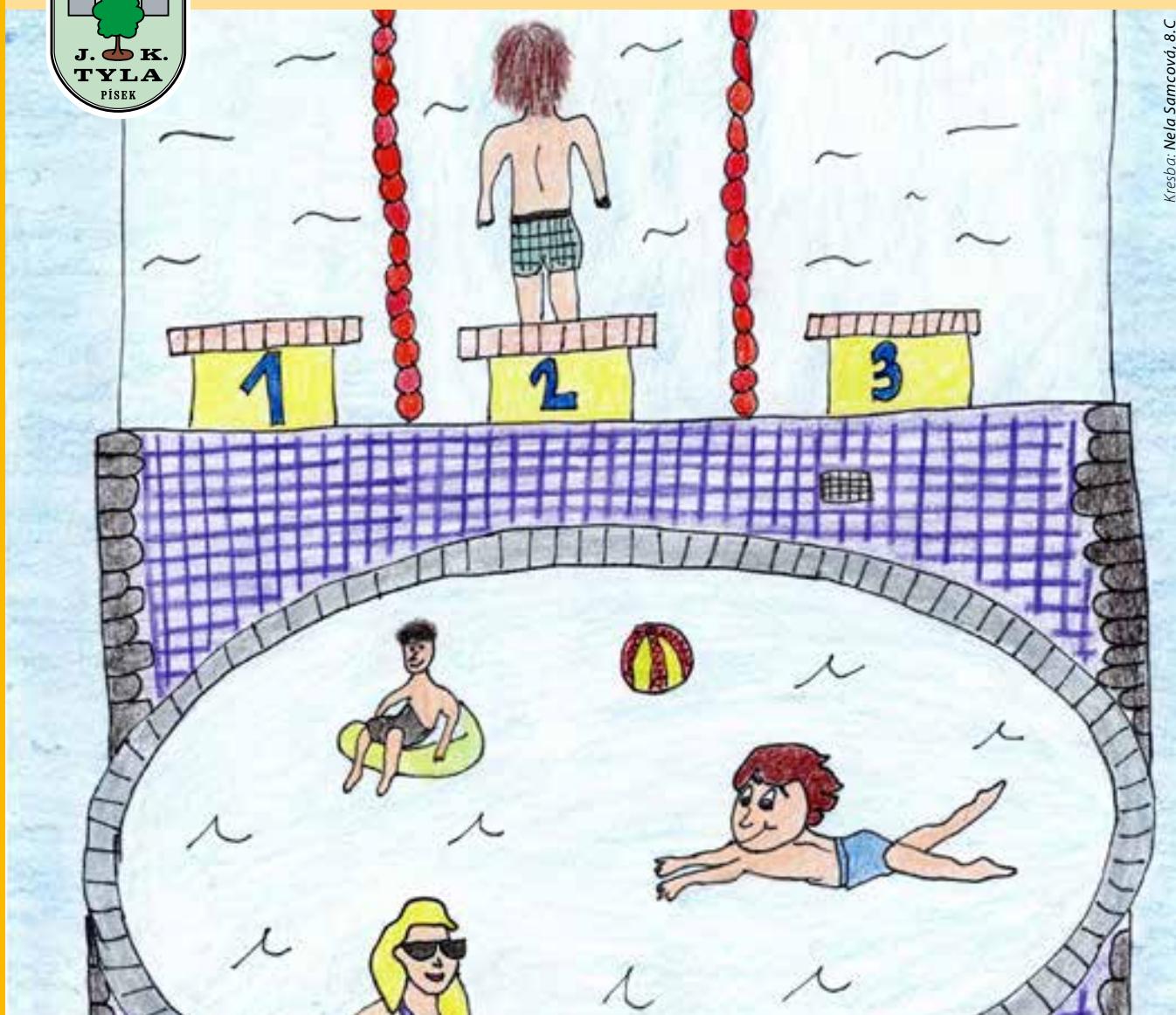
léto 2021

číslo
117

Tyláček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

Kresba: Nela Samcová, 8. C

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Distanční výuka = budoucnost našeho školství? | Zdravé stravování
Z projektových prací žáků 7. ročníků | Mandaly | Květina ke Dni matek | Výsadba stromů | Karate
v družině | Jak vypadají naši zvířecí mazlíčci? | Zápis budoucích prvňáčků | Školní parlament v době
distanční výuky nezahálel | Naše domácí ZOO | Luštíme v angličtině a němčině | Z našich MŠ

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

dovolte mi opět na úvod pár téměř prázdninových postřehů ze života školy.

Distanční výuku jsem se pokusil zhodnotit v minulém čísle. V současné době řešíme hlavně provozní věci spojené s povinným testováním a rouškami. Chtěl bych všem poděkovat za dodržování opatření a společně s vámi doufám, že už brzo bude škola zase normální. Vývoj celé pandemie a vše, co s ní souvisí, jasně ukazuje, jak důležité jsou dnes informace a práce s nimi, jak často se liší v podání i skutečných odborníků, jak rychle se šíří především dezinformace. Ukazuje se také, jak důležité je umět vyvážit práva jednotlivců a práva skupiny (společnosti) a jak je demokracie křehká květina. Tohle jsou jistě i úkoly pro školu (školství) do budoucna.

Nejen dodržování opatření souvisejících s pandemií nás ale v posledních týdnech zaměstnává. Tak jako každoročně proběhl v dubnu zápis budoucích prvňáčků a v květnu pak zápisy i do našich mateřských škol. O zájmu o naši školu svědčí jeho výsledky, kdy k zápisu do ZŠ přišlo 114 uchazečů (nejvyšší počet mezi ZŠ v Písku). Bohužel jsme mohli přijmout jen 65 z nich na volná místa z celkové kapacity školy. V době, kdy píší tento článek (konec května), to vypadá, že budeme moci dodatečně přijmout dalších 19 žadatelů na místa, která se uvolnila po některých dodatečně vyřízených odkladech, stěhování žáků a odchodech žáků na nižší stupně gymnázií (osmiletá a šestiletá). Podaří se tedy vyhovět všem obvodovým žadatelům a dalším Píseckým, kteří již mají ve škole sourozence. Zbytku bohužel vyhovět nelze a situace se bude jistě v dalších letech opakovat. Tento zájem (podobně jako

v mateřských školách) nás těší i zavazuje. Zároveň chci všechny požádat o pochopení provozních omezení, která tento počet žáků ve škole s plnou kapacitou v příštím roce přinesou, ať už při případném spojování vyšších ročníků, při přesunech tříd v budově (kmenové učebny musí být ve všech odborných učebnách), ve školní jídelně (fronty) a ve školní družině a školním klubu (i zde omezená kapacita). Budeme samozřejmě dělat vše, aby se nám ve škole i nadále společně dobře žilo.

O prázdninách se budou ve škole rekonstruovat dvě stávající počítačové učebny a stavět vnitřní výtah (v zadním schodišti budovy druhého stupně). Projekt Rekonstrukce učeben pro výuku cizích jazyků a ICT + bezbariérový přístup do budov ZŠ J. K. Tyla, CZ.06.2.67/0.0/0.0/16_063/0003260 je podpořen dotací Integrovaného regionálního operačního programu. Získáme tak dvě nové moderní učebny pro výuku. Rekonstrukce samozřejmě zahrnuje i výměnu nábytku, stavební práce a výměnu ICT vybavení. Výtah umožní bezbariérový přístup hlavně tělesně hendikepovaným pracovníkům a žákům školy včetně těch po zranění (sádra, berle). Součástí je i nákup schodolezu, který zpřístupní i další část školy (např. tělocvična, jídelna).

Druhou akcí týkající se všech mateřských škol i školy základní je realizace dvou projektů „Kamarádi z hmyzí říše“ a „Poznáváme přírodní živly“ podpořených Národním programem Životní prostředí. Předmětem plnění je dodávka k doplnění vybavení zahrad v areálu škol a všech našich mateřských škol. Na zahrady budou doplněny interaktivní herní prvky (pexesa, xylofon, síta...), hmyzí hote-

ly, záhony, lavičky apod. Na zahradě školy vyroste přístřešek z přírodních materiálů (pergola) o rozměrech 7x4 m sloužící jako venkovní učebna.

Na připravovanou druhou etapu rekonstrukce 5. MŠ se bohužel z důvodu složitosti projektu a dodržení termínů dotace nedostane, a tak se budeme těšit, že se to povede za rok.

Pokud se týká výhledu pedagogického, podzim bude jistě ve znamení doplnění/upevnění části učiva z doby jara 2021. Jsem přesvědčen, že se to díky poctivé práci při distanční výuce podaří. Celý školní rok se budeme připravovat na uvedení revize RVP ve smyslu podpory digitální kompetence a z toho pramenící úpravy ŠVP. Zkráceně vysvětleno, předmět informatika se promění v obsah, více půjde o postupy informatického myšlení, což je způsob myšlení, který se zaměřuje na popis problému, jeho analýzu a hledání efektivních řešení. Žáci budou při této výuce možná více bez počítače a některé dovednosti se přesunou do předmětů ostatních (jako např. textový editor do českého jazyka a tabulkový editor do matematiky). Více např. na imysleni.cz.

Krásné zdravé a slunečné léto všem,
Pavel Koc, ředitel školy

Distanční výuka = budoucnost našeho školství?

Trvá to s menšími přestávkami už rok, je čas se nad tím trochu zamyslet.

Co mi na distanční výuce vyhovuje?

Vyhovuje mi hlavně, že doma mám na všechno klid, nikdo mě neruší, neslyším řev a výkřiky. Odpadl ranní spěch, když ráno nestíhám, zůstanu prostě v pyžamu a pohoda... Některé hodiny jsou dokonce zábavnější, protože si víc pouštíme videa, děláme interaktivní kvízy, skládáme puzzle apod. Nudím se vlastně, jen když celou hodinu stále píšeme a neděláme nic jiného, nebo když mi dané téma nepřijde nijak zajímavé. Když o hodině něco nestihnu, jednoduše si to dopíšu o velké hodinové přestávce. A ještě zbyde čas na udělání snídaně nebo svačiny.

Celkově jsem se díky delšímu pobytu doma zdokonalil ve vaření a ovládnání všech možných domácích spotřebičů. Myslím si, že velké plus distanční výuky je, že jsme se naučili lépe pracovat s počítačem a být více samostatní, další plus distanční výuky je, že při odevzdávání domácích úkolů se nikdo nemůže vymluvit, že si ho zapomněl doma. ☺

A co mi na distanční výuce vadí?

V hodinách mi vadí hlavně vykřikování některých spolužáků, kteří si nevšímají toho, že na hodině nejsou sami. Například když učitel řekne, ať napíšeme odpovědi do chatu, tak je dotyčný spolužák hned začne hlásat do mikrofonu, tím nám všem ostatním potom hodinu dost znepříjemňuje. Taky mi vadí, že někteří učitelé napíšou pro mě naprosto nepochopitelné zadání úkolů, zadání dávají každý na jiné místo nebo někteří i na více míst. Anebo si vymyslí, ať jednu polovinu úkolu pošleme a druhou naopak

ne, mám v tom zmatek a odnesl jsem to už i nějakou pětiku.

Co mě na distanční výuce nejvíc zlobí, je naše wifi. Jsem na ní připojen nejen já, ale i sestra a občas ještě tatka nebo mamka, a to je pak výuka pěkně nasekaná – zasekaná. Bohužel každý učitel nemá pochopení a myslí si, že když neodpovím hned, nejsem u počítače nebo nedávám pozor. To pak máte na wifinu ještě větší vztek!

V poslední době slyším, že některé děti jsou pobyt doma dost stresované, já to tak nemám. Hrajeme

s rodiči a sestrou víc než dřív stolní hry a od Vánoc jsem si oblíbil hlavně digitální šipky, protože jsem v tom z rodiny nejlepší (ale neříkejte to před tátou). Okolí Písku mám teď prochazené jako nikdy před tím, nezbýval mi na to dřív čas.

Návrat k normálnímu stavu bych si přál hlavně kvůli basketbalu. Vlastně nevím, jestli se na návrat do školy úplně těším. Je mi jasné, že jsme toho hodně zameškali a mám strach, že po návratu do školy toho bude hodně a k tomu samé testy a zkoušení.

Tomáš Hodík, 6. D

Speciální prvorepublikový den v 5.C

Chtěly jsme vám přiblížit náš speciální prvorepublikový den. Přesuneme se do 22. dubna 2021, byl to čtvrtek. Páni byli elegantně oblečení, chování tak půl na půl (gentlemanské). Dámy krásně slavnostně nazdobeny i chování odpovídalo té době. Ještě nesmíme zapomenout na paní učitelku, která byla vznešeně oděna, nechyběl jí ani prvorepublikový klobouček. O přestávce jsme se přesunuli na chodbu a jezdili na starodávném kole. O další přestávce se chodba přeměnila na taneční parket a tančili jsme char-

leston, 5. D se trochu styděla, ale my 5. C, jsme to rozjeli naplno. Nesmělo chybět ani slavnostní společné focení, abychom si uchovali památku na NÁŠ DEN. Všichni jsme si to krásně užili a budeme ještě dlouho na tento den vzpomínat.

Takto to viděly: Nella Kleinpeterová, Róza Doležalová, Lisa Taliánová, Linda Ondoková – 5. C

Den v první republice byl fakt super. Začal tím, že jsme přišli všichni už do školy oblečení z této doby. O jedné pře-

stávce jsme se učili tanec charleston, byl dost legrační. A na podpatcích to bylo fakt těžké ☺. Bohužel den utekl rychle, jako voda v potoce. Už se zase těšíme na další, netradiční, školní den.

Eliška Kroupová, Veronika Sobolíková

ANKETA

Co se ti na „prvorepublikovém dni“ líbilo?

Líbilo se mi oblečení z té doby a ta jízda na kole. **Miša Turek, 5. C**

Zajímavá byla jízda na kole, to obrovské přední kolo, málem jsem spadla. Byl to skvělý den.

Kristýna Fořtová, 5. C

Líbilo se mi tancování a práce na projektu o TGM.

Markéta Svobodová, 5. C

Určitě se mi líbil tanec, šlo to jenom paní učitelce a získali jsme 3. místo v projektu o TGM.

Olivia Zarezová 5. C

Bavilo mě, jak jsme tancovali, nechápu, jak mohli vydržet tančit tak dlouho.

Linda Ondoková, 5. C

Nejlepší na tomto dni bylo, jak jsme se chovali k dámám (jako gentlemani) a jak jsme byli oblečení.

Dominik, 5. C

Líbilo se mi, že jsme byli prostě gentlemani.

Jindřich Hodík, 5. C

Velmi mě zaujalo oblečení mé kamarádky, které si půjčila od babičky, šaty, klobouk a krásné černé šaty paní učitelky.

Anežka Leistnerová, 5. C

Nejvíce se mi líbila práce na projektu o T. G. Masarykovi.

Adam Pokorný, 5. C

Mně se líbily úžasné obleky, třeba můj spolužák měl krásný kostým barmana.

Anežka Polanská, 5. C

Zdravé stravování

Na konci května proběhl ve třídě 2. A projektový den Zdravé stravování pod vedením výživové poradkyně Lenky Pokorné.

Po krátkém vzájemném seznámení se děti dozvěděly důležité informace o pitném režimu. Zejména o pití čisté vody, její důležitosti pro náš život a správné fungování celého těla. Teorie byla doplněna příběhem ze života, kdy Lenka vyprávěla o své dceři Elence, která nechtěla pít vodu.

Lektorka často zapojovala děti do diskuze o vhodných potravinách a nápojích pro zdravý růst a vývoj našeho těla. Řadu z nich přinesla ukázat a ochutnat.

Teoretickou část brzy vystřídala praxe. Náš jídelníček se skládal z okurkové limonády s citronem, hummusu, cizrnovo-čočkové pomazánky, zeleninových hranolek a kokosových raffaello kuliček s čokoládovou polevou.

Miluji to zapálení v dětských očích, když se jde do akce – mixování limonády, krájení zeleniny, loupání česneku, výroba dezertu vlastníma rukama.

Děti si vyzkoušely rozdělování úkolů, spolupráci v týmu a poctivé dělení vlastních dobrot. Chvilí jsem si připadala jako v soutěži Masterchef – holky versus kluci.

Největší radost jsem měla z toho, jak děti s chutí snědly většinu svých zdravých svačinek. Měla jsem pocit, že k tomu přispělo i to, že si ji samy vyrobily a nazdobily.

Lektorce Lence děkuji za skvělou spolupráci a těším se na další setkávání.

*Za celý tým projektového dne
Jitka Jaroušková*

Z projektových prací žáků 7. ročníků – přírodopis

UČÍME SE PŘÍRODOU :-)
POZORUJEME A DOKUMENTUJEME :-)
UČÍME SE NAVZÁJEM :-)

Matyáš Lednický „PAVOUČÍ ŘÍŠE“

- se spolužáky se podělil o své zážitky z chovu
- přinesl ukázat svlečky
- a pořídil fotodokumentaci

Sklípkaní či tarantule?

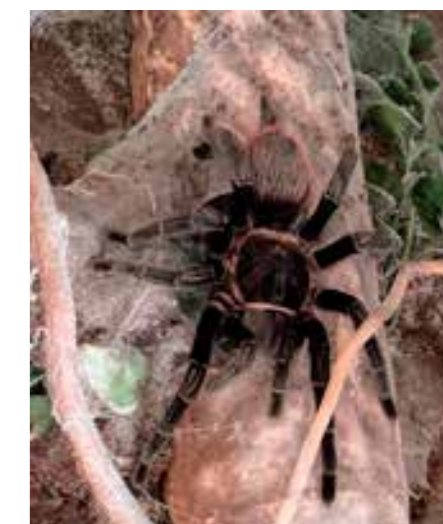
Lidově se jim nesprávně říká tarantule. Tento název patří původně pavoukům z čeledi slíďakovití, poprvé je popsal Carl von Linné a podle lokality výskytu italské provincie Tarent je pojmenoval Aranea Tarantula.

Používají některé zajímavé obranné taktiky. Nejčastěji zaujmají obranné postavení s jedovatým kousnutím. Nejnebezpečnější rody jsou z Asie a Afriky, které jsou i zdraví nebezpečné, ostatní mají jed člověku neškodný. Další taktikou je uvolnění žahavých chloupků, které v kontaktu s kůží způsobují svědění a pálení a ještě nebezpečnější jsou při vdechnutí. Zřídka pak využívají ostříknutí útočnicka proudem trusu.

Samičky se mohou dožít až 25 let.

Šimon Kasa

- vrchní dodavatel veškerých přírodnin
- studnice informací a osobních zážitků z přírody :-)
- z „pavoučí říše“ pozoroval pokoutníka domácího

Štěpánka Procházková – „ZE ŽIVOTA VČELY MEDONOSNÉ“

- hned po návratu do prezenční výuky předala svým spolužákům mnoho cenných informací ze života včelího společenstva
- vyprávěla o svých zkušenostech ze včelaření
- vše doplnila o praktické ukázky
- v připravené prezentaci použila mnoho vlastních, krásných a detailních fotografií
- vše ještě doplnila o krátkou video-nahrávku z jarního pozorování včelstva

Květina – krása, duše, přechod.

Kříž – spojitost nebe a země, života a smrti.

Duha – propojení mezi lidmi a božstvem.

Barvy:

Bílá – čistota, světlo a prázdnota

Černá a šedá – obnovení, neporazitelnost, opuštění, smrt, tajemství

Červená – vášeň, láska, síla, touha po životě, zlost, instinktivnost

Modrá – relaxace, klid, mír, nuda, prázdnota, paralýza

Žlutá – veselost, osvětlení, rozvíjení, moudrost, závist, strach, přehnaná důvěra

Zelená – růst, naděje, příroda, ambice, síla, nepoctivost

Fialová – kouzlo, duchovnost, inspirace, melancholie, pokání, zřeknutí se, utrpení

Původ mandal je v dávné minulosti, např. v indických náboženstvích, jako je buddhismus a slouží k rozjímání a meditaci.

Tradiční je tzv. **sypaná tibetská mandala**, která vzniká většinou z obarveného písku a tvoří se jako rituál k různým příležitostem. Zrcadlí se v ní vidění světa, přírodních sil, koloběhu života, astrologických znamení, božstev i nejniternejší ná-

Mandaly rozzářily naše trička podruhé...

Již v prosinci se děti z 5. ŠD účastnily projektu v rámci Šablon II. „Zimní mandaly“, a to děti ze 4. A. Tentokrát, když se doba přehoupala přes zasněžená města i přírodu opět do jara a přes online výuku opět alespoň částečně do školy, dostala šanci druhá půlka ŠD5 (3. A) také proniknout do tajů mandal a ozdobit si svá trička v duchu jarním.

Co to mandala vlastně je?

Touto otázkou jsme se zabývali zejména v projektu Šablon II., kdy se děti snažily přijít na to, odkud pocházejí, kde všude je můžeme kolem sebe najít, z čeho všeho jdou tvořit a jaký je jejich smysl. Našly spoustu tvarů mandal, kde se s nimi v přírodě setkávají, aniž by je vždy vnímaly. Slunce, měsíc, letokruhy stromů, kruh na vodě po vhození kamínku, květy rostlin (slunečnice, sedmikráska), vločky...

Společně jsme se zamysleli a přišli na to, že mandala je léčivý kruh, který

může znázorňovat nekonečno, věčnost, stále kolující cyklus života. Obsahuje pravidelné, často se opakující barvy a tvary, nezřídka geometrické, dále i tvary květinové, zvířecí i náboženské.

A právě každý tvar a barva mají své významy.

Tvary:

Kruh, kolo – je středem všeho. Představuje vnitřní energii, dynamiku, nekonečný vesmír, harmonii, soustředění a také naše nitro (duši).

Trojúhelník – je symbolem vyšší harmonie, vitality, transformace. Často figuruje jako základ pro náboženské a spirituální stavby (pyramidy).

Trojúhelník obrácený vzhůru nohama (stojí na špicí) – mužnost, kreativita.

Hvězda – je symbolem duchovnosti a svobody.

Srdce – symbolizuje lásku, štěstí, jednotu a také sluneční teplo.

Oko – Boží oko, JÁ.

boženské vyznání. Při ukončení obřadu je mandala veřejně smetena do řeky nebo rozprášena po větru jako symbol pomíjivosti lidského života.

Tvorba a rozmetání tibetské pískové mandaly

Ve středověku se s mandalami setkáváme v architektuře – rotundy, kruhová bludiště, podlahy i okna katedrál...

Okno gotického kostela
Podlaha kostela

I v současné době je samotné tvoření i malování mandal proces meditace i vlastního poznání. Podporuje soustředění a kreativitu a má zklidňující a harmonizační účinky. Má blahodárný vliv na zdraví i psychiku člověka, a proto se používá jako léčebný prostředek v psychoterapii. Často se využívá tzv. osobní mandala, která je otiskem vlastního rozpoložení, emocí a celkového naladění.

Při projektu „Zimní mandaly“ si děti zkusily vytvořit kolektivní mandalu z recyklovaného materiálu, která byla odrazem jejich spolupráce a která je mimochodem velmi bavila. Za zamyšlení stojí použití barevnosti mandaly, kdy převládá fialová, zelená a bílá...

Kolektivní mandala 4. A

Tupování mandal textilními barvami bylo další součástí našeho zimního i jarního projektu. V prosinci si děti ozdobily lněné batůžky a v dubnu přinesená trička. Měly na výběr spoustu šablon a barev, takže mohly tvořit dle své vlastní fantazie.

V dubnu nás bylo kvůli karanténě málo, tak jsme ještě přizvali děti z druhého oddělení ŠD s paní vychovatelkou Kateřinou Podešvovou.

Na fotkách se můžete podívat na průběh i výsledky práce dětí při zimním i jarním tvoření.

Pavlaína Franců

Květina ke Dni matek

Příprava dárečku ke Dni matek nás zastihla díky karanténě ve velmi malém počtu, ale i přesto jsme si jeho výrobu užili. Nejdříve děti v průběhu týdne vytvořily z plechovek a různobarevných provázků květináky a v pátek jsme se pustili do zahradničení. Zasadili jsme krásné balkonové květiny, kdy každý dostal sazeničku dle vlastního barevného přání. Děti měly z dárečku velkou radost a nemohly se dočkat, až ho svým maminkám předají.

Vše nejlepší všem maminkám

Přeje Anetka Veselá, Eliška Švamberková, Kačka Merhautová, Lukáš Hronec, zbytek nepřítomných dětí z 3. A a vychovatelka Pavlína Franců .

Tisková zpráva VÝSADBA STROMŮ

Města Písek, zvané také brána do jižních Čech, a Pirna, vstupní brána do Saského Švýcarska, korunovaly svoji tříletou spolupráci na jaře 2021 výsadbou stromů. Stromky prunus sargentii byly vysazeny na základní škole Tylova v Písku a prunus serrulata na základní škole Graupa v Pirně. Japonské okrasné třešně zkrášlují školní zahrady v obou městech a symbolizují nově vzniklé partnerství.

V rámci partnerství v oblasti ochrany klimatu v projektu BEACON se obce navzájem i jedna od druhé poučily a zabývaly se širokým spektrem témat souvisejících s ochranou klimatu. Od přístupů k úspěšnému zapojení občanů až po rozvoj použitelných konceptů inteligentních měst a mobility byly vyměněny příklady osvědčených postupů z obou zemí, které sloužily jako inspirace a podnět k pokroku v ochraně klimatu.

Oficiální konec projektového partnerství se blíží, ale spolupráce bude pokračovat. Dle potřeby měst se mohou konat osobní tematická setkání nebo videokonference, výměna informací se bude týkat konkrétních projektů a témat. Navíc je město Písek přizváno k účasti na pravidelném každoročním setkání manažerů ochrany klimatu a zástupců partnerských měst Pirna, Reutlingen, Baienfurt a Remscheid od podzimu 2021.

Jan Venclik, město Písek a Pavel Koc, ředitel ZŠ J.K.Tyla; foto: archiv města Písek

Holger Häse, ředitel ZŠ Graupa a Thomas Freitag, město Pirna; foto: Thomas Freitag.

KARATE v družině

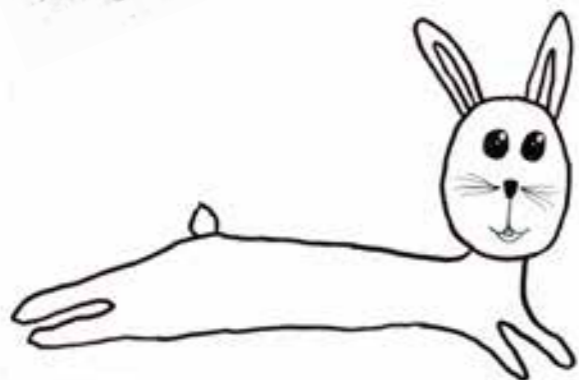
V rámci projektového dne měly děti ze ŠD 3 možnost vyzkoušet si nejen základní techniky zmíněného sportu, ale strávily mimo jiné odpoledne plné pohybu a her. Trenér SKP kara-

te Písek pan David Krejča byl spolu se svými instruktory na děti perfektně připravený. Kromě zjištění předpokladů pro karate si děti odnášely rozvinutí svých pohybových doved-

ností, balančních schopností, zvýšení obratnosti, orientace v prostoru. Naučily se trpělivosti, sebeovládání a respektování pravidel, což jsou principy a dovednosti důležité i v běžném životě. Pro většinu dětí to bylo první setkání s tímto sportem a možná si o to více tento den užívaly plnými doušky. Na památku si odnesly nejen krásné zážitky, ale také pamětní listy a diplomy, které jim předal pan trenér. A co vy, chcete se také udržet v aktivním pohybu? Nezkusíte si to také? Máte jedinečnou možnost, protože právě nyní nabízí oddíl SKP karate Písek v rámci projektu „OPĚT SE HÝBEME“ online protahování zcela zdarma. Cvičení je zacílené na protažení a rozcvičení celého těla. Ale pokud budete chtít pokračovat a dovědět se více, není nic jednoduššího, než se podívat na facebookové stránky oddílu SKP karate Písek nebo zkusit internetový odkaz www.karatepisek.cz.

Vladimíra Vicherková

Jak vypadají naši zvířecí mazlíčci?

KRÁLÍČEK CHERRY

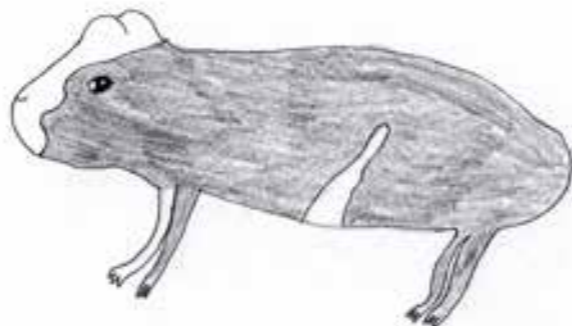
Můj králíček se jmenuje Cherry. Je to holka a je jí necelý rok. Má malá ouška, oči černé jak uhlíky a malý čumáček. Tělo má pokryto hnědou srstí, která je hedvábná jako chmýří. Když otevřu ledničku, tak letí jak o závod a začne panáčekovat. A když jí seno, tak do něj zaboří hlavu. A když se celá rodina dívá na televizi, tak se jde dívat s námi a udělá si pohodlí na svém koberečku.

Vanessa Havlíková, 3. C

ŤAPINKA

Naše morčátko Ťapinku nám darovala jedna hodná paní z Písku. Už ji máme přes dva roky. Je černobílá jako straka. Její nejoblíbenější potravou je salát. Jakmile otevřeme ledničku, tak začne nahlas kvíkat. Miluje seno, do kterého se celá zachumlá a usne. Ráda se chová, olizuje mi prsty a už umí i pár cviků. Je to můj domácí mazlíček.

Nikola Jaroušková, 3. C

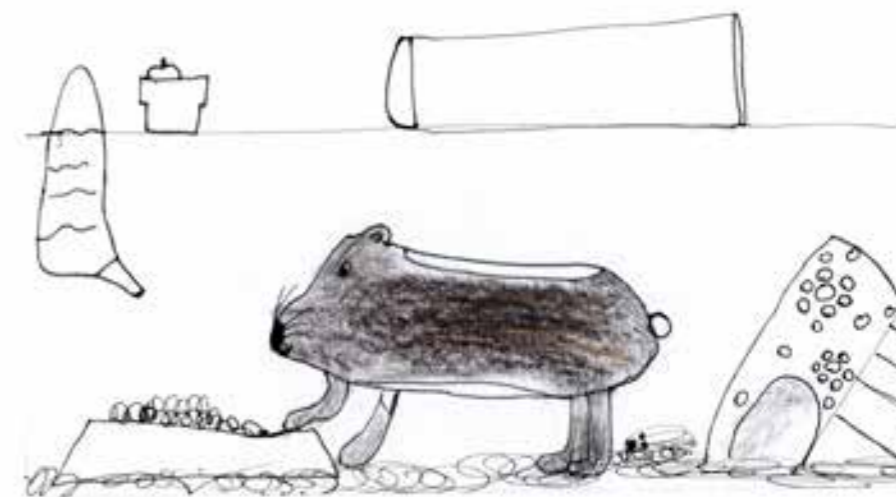

MŮJ KOCOUR

Můj kocour se jmenuje Šmudla a je to velký mlsoun. Je černobílý jako starý film, vousky má jako myš, kterou drží v tlamě, očka má modrozelená jako já a dráčky ostré jako turecké šavle.

Jednou v zimě kocour spal u babičky na kamnech, najednou se ozvala rána a kocour nikde. Po chvíli se objevil v pokoji celý od pavučin. Spadl totiž za kamna. Hrozně rád se mazlí, a i když mi dal mrtvého ptáka do boty, přesto ho mám moc rád.

Zbyněk Malík, 3. C

MŮJ KŘEČEK PĚTA II.

Je to křeček džungarský. Je celý šedý, jen břicho a hlavičku má bílé. Na zádech mu vyniká bílý proužek. Má rád škydlání na břišku. Bydlí ve větší kleci, kde má dva domečky a svou vlastní bačkoru, ve které odpočívá. V bačkoře si udělal díru. V kleci je umístěno kolečko na běhání, kde moc rád běhá. Z domečků ho vždy vylákám na sýr. Když má nasyceno, tak si vše zahrabe pod piliny. A taky miluje sušené borůvky ode mě nasbírané. Když jedeme na výlet, tak ho bereme s sebou v cestovní kleci. Je to prostě můj kamarád.

Kateřina Křížová, 3. C

Zápis budoucích prvňáčků na Tylovce

Zápis budoucích prvňáčků do Základní školy Josefa Kajetána Tyla v Písku se uskutečnil v pátek 9. 4. 2021 od 14.00 do 17.00 hodin a v sobotu 10. 4. 2021 od 9.00 do 11.00 hodin v označeném prostoru u hlavního vchodu školy a stejně jako předchozí rok bohužel bez přítomnosti dětí. To, že děti nemohly být zápisu přítomny, nás velmi mrzí a jsme si samozřejmě vědomi toho, že pro většinu z nich to bývá nezapomenutelný zážitek. Doufáme, že přijetí žáci si to budou moci vynahradit po svém nástupu do školy

alespoň nějakou jinou zábavnou aktivitou.

I letos dle správného řádu rodiče již v předstihu vybírali z několika možností podání Žádosti o přijetí dítěte do školy. Někteří z nich žádost poslali datovou schránkou, e-mailem nebo poštou, jiní v pátek či v sobotu přišli osobně vhodit již připravenou obálku s podepsanou žádostí a povinnými přílohami do zabezpečené a zapečetěné schránky umístěné v označeném prostoru u hlavního vchodu školy, další žádost osobně odevzdávali za-

městnankyním školy na označených podacích místech rovněž v prostoru u hlavního vchodu do budovy. Tyto pracovnice jim také, bylo-li třeba, pomáhaly vyplnit v tiskopise chybějící údaje nebo rodiče směřovaly ke třem podacím místům, na kterých pak dal-

ší pracovníce žádosti přijímaly a ověřovaly.

Následně byly všechny doručené žádosti zkompletovány a znovu ověřeny, poté vloženy do systému Online zápisů a sečteny.

Díky krásnému počasí, které pan ředitel objednal, zodpovědnému přístupu rodičů a sehranému týmu pedagogických i nepedagogických zaměstnanců školy byl i letošní zápis více než úspěšný. Celkový počet 114 dětí nám dělá velkou radost, ale zároveň je nám líto, že z kapacitních důvodů nebudou moci být některé z žádostí o přijetí vyřízeny kladně.

J. Kožantová, L. Šindelářová

ŠKOLNÍ PARLAMENT V DOBĚ DISTANČNÍ VÝUKY NEZAHÁLEL

Školní parlament se nenechal zahnat do kouta a stále se staral o pobavení, povzbuzení i radost nás všech. Ti nejněvňější se scházeli na pravidelných pátečních online schůzkách na Teams a mysleli na své spolužáky. Jak se mají? Jak se cítí? Co dělají? A co uděláme pro ně my? A tak vzniklo několik veselých a zajímavých akcí. Na některé z nich přinášíme malé připomenutí.

PRAVĚKÝ MESSENGER

aneb Přijď ke škole a napiš nebo nakresli svým spolužákům hezký vzkaz, který je potěší a povzbudí! Piš hezká, hřejivá, povzbuzující slova, jenom hezké věci.

A tak se už v listopadu začaly objevovat barevné křídové vzkazy na chodníku od parku ke škole.

PRAVĚKÝ MESSENGER

Chcete něco sdělit kamarádům?

Máte jedinečnou šanci.

Přijďte kdykoli každý den v týdnu do konce listopadu.

Na chodníku od parku ke škole napište, nebo namalujte svůj vzkaz kamarádům.

Křídý budou pod lavičkou u červeného hřiště vpravo.

Podělte se s námi o vaše úžasné výtvary.

VÁŠ PARLAMENT

A je tu leden. Co přinese nový rok 2021? Čekáme, učíme se online a vyhlašujeme pro všechny zábavnou **PŘEHLÍDKU NEJHEZČÍCH A NEJORIGINÁLNĚJŠÍCH STAVEB ZE SNĚHU!**... *aneb Hurá! Sníh je tu!* Vypněte počítač a poďte ven! Postavte sněhuláka, iglú, cokoliv a pošlete fotku.

VELIKONOČNÍ STROM

I NA VELIKONOCE SE DÁ STROM OZDOBIT

Vyrobte, namalujte, ozdobte velikonoční vajíčko, nebo cokoliv jarního a pověste to na náš velikonoční strom!

K výrobkům můžete přidat i hezký vzkaz pro ostatní.

VELIKONOCE VE ŠKOLE nebo spíš PŘED ŠKOLOU

Společnými silami jsme před školou vyzdobili VELIKONOČNÍ STROM. Původně jste přicházeli vy, naši spolužáci, a věšeli na něj ozdobená velikonoční vajíčka.

Postupně se na nich začaly objevovat vzkazy a přání, přibýly k nim jarní věnce, kreslená zvířátka a květiny, a tak se z velikonočního stromu stal JARNÍ STROM VYTOUŽENÝCH PŘÁNÍ A POZDRAVŮ. ☺

S projektem „Hrdá škola“, do kterého jsme se tento školní rok zapojili, jsme vyhlásili **BAREVNÝ TÝDEN**. Užili jsme si ho tentokrát doma, před monitory při online výuce, a naši mladší spolužáci i ve škole.

BAREVNÝ TÝDEN
19. DUBNA – 23. DUBNA

Prožijte nejbarevnější týden ve škole i doma při distanční výuce! Oblečte se každý den do jiné barvy a udělejte si den veselejší. Jestli chcete, vyfoťte se (třeba i bez hlavy 📸) a pošlete svou fotku na parlament.tylovka@seznam.cz

Barvy na tento týden:

- Pondělí: **DUHOVÁ**
- Úterý: **ČERVENÁ**
- Středa: **MODRÁ**
- Čtvrtek: **ZELENÁ/ŽLUTÁ**
- Pátek: **ČERNÁ/BÍLÁ**

SCHOOLS UNITED Váš parlament 🗣️

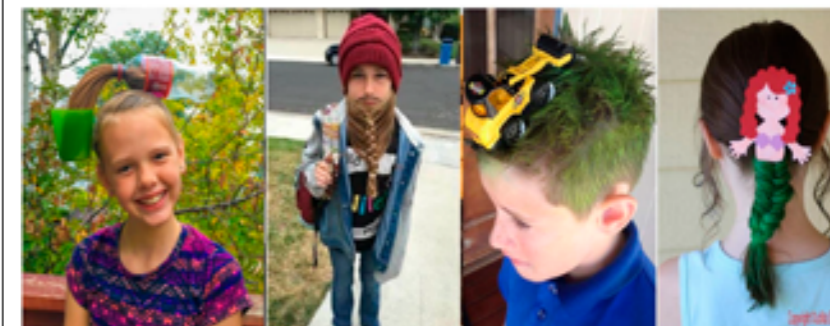
DEN ŠÍLENÝCH ÚČESŮ je tady.

Popusťte uzdu své fantazii, vytáhněte gumičky, sponky, třpytky a cokoliv dalšího. Vytvořte si ten nejvíc crazy účes a užijte si ve škole skvělou zábavu. **SVÉ BLÁZNIVÉ ÚČESY SI VYFOŤTE A POŠLETE.**

DEN ŠÍLENÝCH ÚČESŮ

STŘEDA 25. května

Den šílených účesů je tady.

Popusťte uzdu své fantazii, vytáhněte gumičky, sponky, třpytky a cokoliv dalšího. Vytvořte si ten nejvíc crazy účes a užijte si ve škole skvělou zábavu.

SVÉ BLÁZNIVÉ ÚČESY SI VYFOŤTE A POŠLETE NA parlament.tylovka@seznam.cz NEBO DO EŽK NA JMÉNO MARTINA POBRÍSLOVÁ NEBO LADISLAVA BEČKOVÁ

VÁŠ ŠKOLNÍ PARLAMENT

ŽIVOT DĚTEM

Jako každý rok pomáháme nemocným dětem prodejem upomínkových předmětů. Tentokrát vše proběhlo za přísného dodržení všech bezpečnostních opatření venku před školou.

Příprava deváťáků na přijímací zkoušky v době distanční výuky

Zatímco se někteří připravovali teoreticky za monitory svých digitálních zařízení, jiní absolvovali osobní konzultace a někteří si přípravu museli opravdu rádně oddřít...

Podmínkou bylo otestovat se na Covid, pak převléknout, desinfikovat a hurá do akce...

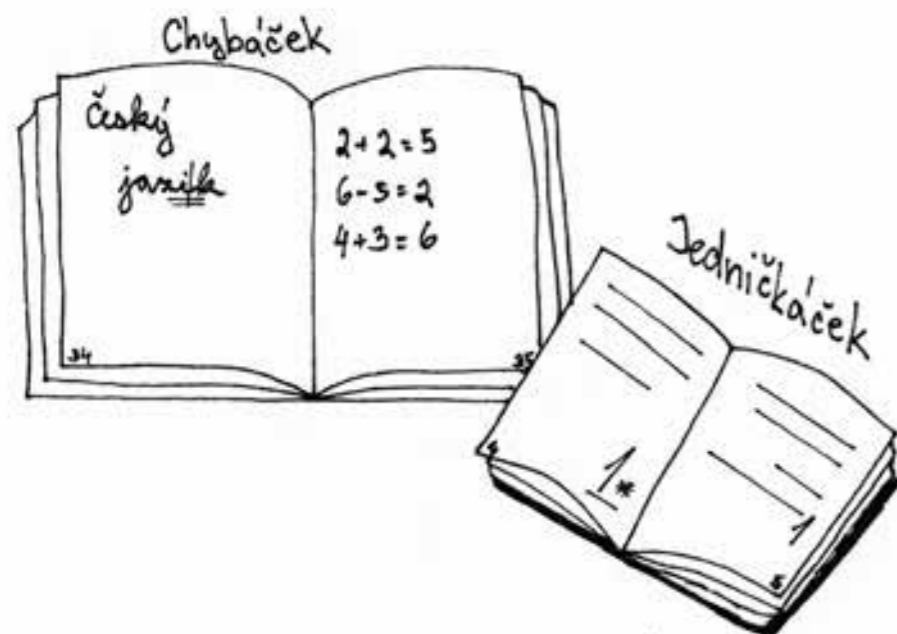
A tak se pilovaly gymnastické prvky, doladovalo se provedení sestavy a zlepšovaly se výkony v předepsaných pohybových testech!!!

... samozřejmě jsme probraly mnoho důležitých věcí a smích byl dobrým společníkem ☺

Natálie Nohelová & Ela Hessová 9. A

Druháci tvořili na téma „Byl jednou jeden školní sešit“

CHYBÁČEK A JEDNIČKÁČEK

Byl jednou jeden školní sešit, který se jmenoval Chybáček. Měl kamaráda jménem Jedničkaček. Chybáček byl plný chyb na rozdíl od Jedničkačka. „Komu patříš?“ zeptal se jednou Chybáček Jedničkačka. „Ottovi Vyskočilovi. A ty?“ „Pepovi Línému z 3. B.“ Otto odpověděl: „Já jsem také z 3. B, tak to bychom se mohli vyměnit. Já bych si vyzkoušel, jaké to je mít v sobě kaňky a špatné známky a ty bys zkusil, jaké je dostat jedničku.“

Během přestávky se vyměnili. Když 3. B psala test, Pepa Líný měl radost, že má samé jedničky. Zato Otto Vyskočil se divil, že má trojku. Ze samé radosti neudělal Pepa v testu žádné chyby. (Bylo to hlavně díky Jedničkačkovi.) Za dva týdny psala 3. B další test. Všechno se opakovalo. Za další dva týdny psali třetí velký pololetní test. Pepa a Otto seděli ve stejné lavici. Nedávali pozor a seši-

ty si opět vyměnili. Takže Pepa měl svého Chybáčka a Otto Jedničkačka. Ale protože Pepa Líný už nebyl líný a učil se, dostal jedničku. Chybáček měl velkou radost.

Jonáš Klement 2. D

PŘÍBĚH ZE ŠKOLY

Byl jednou jeden školní sešit, který potkal pracovní sešit. Pracovní sešit mu povídá: „Já jsem důležitější než ty, beze mě bys nemohl nic doplňovat a učit se.“ Školní sešit nic neře-

kl a šel dál. Potkal čítanku. Ta mu říká: „Já jsem důležitější, beze mě si neprocvičíš čtení.“ Sešit na to odpověděl: „Já si myslím, že jsem všichni nezbytní, aby se žáci 2. D mohli učit. Hm, to máš asi pravdu, usoudila čítanka a pracovní sešit s ní také souhlasil.

Jan Mašek 2. D

O DVOU ŠKOLNÍCH SEŠITECH

Byl jednou jeden školní sešit, ten se jmenovat Ondra. Na svém výletě po-

tkal jiný sešit, který se jmenoval Eda. Eda nabídl Ondrovi, aby se s ním vydal za dobrodružstvím. Odra povídá: „Půjdu s tebou.“ Vymyslely, že utečou ze školy. To se jim nakonec podařilo. Šly dvě hodiny, užívaly si volno. Nakonec narazily na chalupu, kde bydlela čarodějnice. Ta když je uviděla, chtěla Ondru a Edu spálit. Oba sešity na nic nečekaly a utíkaly zpět do školy za svými žáky.

Michaela Tejnorová,
Tereza Seifertová 2. D

Navzdory všemu (IV.)

DOKONČENÍ POVÍDKY

V.

Vojáci chvíli potichu stáli a nemohli uvěřit tomu, co se stalo. Nájezdníci se ale chovali úplně jinak. Když k nim přeběhl Richard, ihned začali tásat zbraně. Edrik proto zařval znovu: „Do nich říkám. Zaslapte ty zrádce do země!“

Když se vzpamatovali, vytasili zbraně a upevnili štítovou hradbu, byl odněkud slyšet rozkaz: „Krokem vpřed sakra!“ Vojáci tento vůdcovský hlas poslechli, aniž by věděli, či je. Když se ale Edrik rozhlédl, spatřil ho. Baron Rodrik, u kterého by po tak strašně ráně nikdo nečekal, že by ještě žil, ležel v kaluži krve na zemi a snažil se vojákům pomoci s bojem pomocí svých rozkazů. Ten, kdo tam ale momentálně pomoc potřeboval nejvíce, byl on.

Edrik chtěl vyběhnout z řady a pomoci mu, ale baron mu posunkem hlavy naznačil, ať zůstane, a tak zůstal.

Krátkými kroky se vojáci Velké Hory posouvali vpřed, zatímco Ruprecht zakřičel: „Dorazte je jednou provždy!“ k tomu všemu najednou zazněl mohutný kravál stovek nájezdníků za hradbami, kteří se nejspíše rozeběhli k bráně a hlasitě při tom řvali.

Richard se tedy rozeběhl ke štítové hradbě s vytaseným mečem. Všichni ostatní včetně Ruprechta za ním.

Baron Rodrik proto vydal rozkaz: „Zastavit!“ A po jeho uposlechnutí nastala masivní jatka. Díkybohu, že pro nájezdníky. Když se vojáci Velké Hory zastavili, tak ti, kteří stáli za těmi se štíty, začali dopředu kopím nabodávat nájezdníky před nimi. Edrik byl jedním z nich a do bodů vkládal veškerou sílu. Nejvíce síly ale museli vydávat vojáci vpředu. Nájezdníků bylo minimálně třikrát více, a proto nemohli probodnout všechny, aniž by se dostali až k nim. Jejich osud teď záležel pouze na tom, jestli se jim podaří štítovou hradbu prorazit. A brzy se nájezdníkům začalo dařit dostat se až ke štítům. A vzhledem k tomu, že zde byl už i Richard v plné zbroji a s velkou silou, tak se mu podařilo seknout vojáka držícího štít přímo do krku. Jakmile padnul, nikdo nestihl zareagovat a vzniklou mezeru zaplnit. Richardovi se proto podařilo dostat k nim a svým dlouhým mečem napáchat obrovské škody. Zabil tam čtyři vojáky.

Naštěstí se ale zbylé části vojáků dařilo, a tak se jim díky skvělé pozici podařilo zabít nebo omráčit vět-

šinu nájezdníků. Edrik, který stále nabodával kopím, si všiml slabiny v Ruprechtově zbroji. Pokaždé, když se napřahoval k seku, vytvořila se v jeho podpaží mezera ve zbroji, pokrytá pouze prošivanicí. Do té by se ale tlustým hrotem kopí netrefil, a proto udělal něco, co bylo buď obrovské štěstí, nebo zázrak. Vytasil svoji dýku, a když se Ruprecht napřahoval, vrhl jí. Čepel se trefila přesně do mezery. Edrik tomu nemohl uvěřit. Jeho dýka nebyla vrhací, ale vyrobena k boji z blízka. A navíc se vrhat dýky nikdy neučil. Byl to zkrátka zázrak a Ruprecht ihned padl mrtev.

Ostatní měli ale také štěstí a brzy zbyli pouze bojovníci Velké Hory a Lord Richard. Jakmile to zjistil, začal utíkat. Pár vojáků se za ním rozběhlo, ale Edrik místo toho, aby se k nim přidal, ihned běžel spolu s ostatními k baronovi. Nyní již doopravdy ronil pro barona slzy. Jeden z vojáků, který se trochu vyznal v ranhojičství, chtěl Rodrika převrátit, aby se mohl na ránu podívat. On ale odmítl a i mluvení již bylo nad jeho síly.

„Edriku!“ Vydal ze sebe s obrovským úsilím, když ho spatřil mezi ostatními. „Můj meč. Vezmi si ho...“ Se slzami v očích uposlechl a sebral baronův meč ze země. Rodrik poté pokračoval: „Chci po tobě už jen jednu věc Edriku. Brzy prorazí hradby a už tomu nezabráníme. Prosím, slib mi, že až se tak stane, nebudeš bojovat, ale utečeš a pokud to nepůjde jinak,

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ →

musíš se vzdát, nebo dopadneš... jako já.“ Edrik musel chvíli tiše stát, než ze sebe dostal poslední větu kterou Rodrikovi řekl: „Prosím, nechte ho podívat se na tu ránu a budeme moct uprchnout všichni společně.“

„Ne. Vyříd' Janovi, že se omlouvám a sbohem mí přátelé. Brzy spatřím svoji rodinu. Svě rodiče, svého syna a Ali...“ Tu větu nedořekl, neboť na místě skončil.

Brzy přiběhly stráže a oznámily jim: „Lord Richard uprchl tajnou chodbou. Dál jsme za ním raději nebě...“ Jejich větu přerušili nájezdníci za hradbami, neboť se dostali k bráně a byl slyšet náraz beranidla do brány. Edrik ihned zareagoval a zařval: „Všechny ženy, děti a starci ať jdou ihned k tajné chodbě. Všichni vojáci naopak běžte na hradby a nedovolte jim, aby se přes žebříky dostali k nám. Musíme získat co nejvíce času.“

Zatímco vojáci běželi na hradby a ostatní k tunelu, tak Edrik mezi nimi hledal Moniku. Jenže marně. Vyptal se dokonce několika z nich, zda jí neviděli, ale odpověď byla vždy stejná: „Ne.“ Běžel tedy ještě do jejího pokoje, ale nenašel nic. V tu dobu pociťoval největší pocity beznaděje a smutku ve svém životě. Všichni z jeho rodiny, přátelé i známí byli pryč. Byl zde už jen on, pár vojáků, se kterými se ani moc dobře neznal, a stovky nájezdníků snažících se je zabít a získat jeho domov. V ruce teď držel baronův meč, který mu předal a uvažoval o tom, zda by nebylo nejlepší to okamžitě ukončit. Vstal tedy, uchopil meč za ostří a chystal se probodnout. Když se ale chtěl naposledy rozhlédnout kolem sebe, spatřil z okna lorda Jana. Klečel před baronem a modlil se. Edrik tedy ihned zandal svůj meč do pochvy a běžel za ním.

„On to tedy vážně udělal. Dopravdy ho zabil...“ řekl mu lord, když přiběhl. Edrik odpověděl: „Ano, můj pane. Chci jenom, abyste věděl, že mu bylo líto, že vám nevěřil a omlouval se vám přes mě. A já se omlouvám také.“ Jan pokýval hlavou a v jeho tváři bylo

vidět pochopení. Usmál se na něj a řekl: „V pořádku. Sice jsem nebyl nejvlídnější, avšak dělal jsem to, abych udržel morálku a my mohli vyhrát. Ale nikdy bych ho nezradil. Mimo chodem, když jste bojovali na hradbách, tak tvoje Monika utekla tajnou chodbou, takže už ji hledat nemusíš.“ Edrikovi spadl kámen ze srdce, sice byla obrovská pravděpodobnost, že on dnešek nepřezijí, ale aspoň už o ní nemusel mít strach. Pokud tedy tajnou chodbu nehlídají nájezdníci, což bylo docela možné...

„Děkuji, pane, ale co budeme teď dělat? Brzy se nájezdníci dostanou za bránu a všechny povraždí.“ řekl Edrik. „Podle toho, co jsem slyšel, bych měl říkat můj pane já tobě. Ale myslím si, že na postavení momentálně nezáleží, zatím...“ Na chvíli se pozastavil a poté pokračoval: „Navrhuji vzít některé koně ze stájí, počkat, až prorazí bránu a až u ní nebude tolik vojáků, tak v rychlosti projet a zamířit do lesa.“ Edrik nad tím chvíli přemýšlel a poté odpověděl: „I kdyby se nám podařilo dostat se živí z hradu, o čemž pochybuji, tak nesmíme zapomenout na ostatní.“

„Ostatní nejsou tak důležití, nyní záleží hlavně na tvém bezpečí.“

„Ničí život není důležitější, Jane!“

„Nemáme tolik koní a vzhledem ke stavu těch, které máme, pochybuji, že najdeme víc než dva, kteří budou schopni běžet tak rychle, jak potřebujeme, Edriku.“

„Dobrá tedy, ale musíš mi slíbit, že až budeme na druhé straně, zastavíme se v táboře a budeme krýt tajnou chodbu, aby nikdo našim lidem neublížil.“

„Udělám, co budu moct,“ souhlasil lord Jan a vstal. Protože byl před chvílí v cele, měl na sobě pouze obyčejné šlechtické oblečení. Jednomu mrtvému nájezdníkovi proto nyní vzal normanskou helmu a krátký meč. „Ten už je potřebovat nebude,“ řekl. Poté se oba rozeběhli ke stájím. Najednou však uslyšeli ránu, jako když padá barák. Jenomže nepadal barák, ale brá-

na. Nájezdníci jí beranidlem prorazili a vrhli se s řevem dovnitř. Edrik se rychle rozhlédl a spatřil, že v budově u brány již nikdo není. Ženy, děti a starci byli tedy už v tunelu.

Nájezdníci na koních vjeli dovnitř a začali kosit všechny vojáky Velké Hory. Ti, kteří už byli na hradbách, byli sestřeleni lukostřelci, a tak brzy zbyli jen lord Jan a Edrik, kteří byli schováni ve stájích.

Jan hledal vhodné koně a Edrik přitom hlídal. Sledoval, jak nájezdníci vraždí bez milosti všechny vojáky a čistili domy od schovávajících se. Stáje byly našťástí blíže k hlavní věži, a tak od nich byli ještě daleko. Najednou si všiml, že bránou pomalu projíždí na koni v plné zbroji Richard a vedle něj onen zjizvený velitel, který se podle všeho, co dnes slyšel, jmenoval Hartl. Byl to baron ze sousedního hradu Úkryt, který po králově smrti zradil a přidal se k nájezdníkům.

Lord Jan na něho po chvíli zašeptal: „Našel jsem dva nejlepší. Ty si vezmi tohohle, který patří baronovi, já si беру svého.“ Oba se vyhoupli do sedel a čekali, až bude u brány co nejméně nájezdníků. V okamžik, kdy jich bylo nejvíce v budovách, se rozjeli přes nádvoří v obrovské rychlosti k bráně. Všiml si jich ale Richard, a tak se otočil a jel za nimi.

„Pozor! Utíkají,“ volal. Jenomže už byli za bránou. Buď Edrik neuměl tak dobře jezdit na koni jako Jan, a nebo to bylo tím, že byl jeho kůň pomalejší, ale každopádně byl Edrik velmi pozadu a Richard ho pomalu doháněl. Jan se neotáčel a soustředil se hlavně na jízdu na koni, a tak si toho nevšiml. Edrik se snažil ze všech sil, aby ho dohnal a raději se také neotáčel.

Najednou ale ucítil prudkou bolest z pravé strany na žebrech. Z ničeho nic ležel na zemi a jeho kůň běžel dál. Pak si všiml Richarda, který před ním slézal z koně a v ruce třímал obouruční meč. Už mu to bylo jasné. Lord ho určitě srazil hruškou meče z koně. Proč by to ale dělal, když ho mohl jednoduše probodnout? To se ale nedozvěděl.

„Ale, ale. Kdo pak se to snaží uprchnout s mým mečem? Pokud vím, tak meč, který ti Rodrik daroval, patří pouze baronu Velké Hory. Takže odedneška mně...“ řekl mu s úsměvem na tváři a ze země zvedl Rodrikův meč. Edrik se nemohl nijak bránit kvůli strašné bolesti a také kvůli překvapení. Byli sice již blíže k vesnici než k Velké Hoře, ale přesto spatřil oheň vycházející z hradu u brány.

„Neboj se Edriku. Velkou Horu nezapálí, protože ta je nyní moje. Avšak již brzy lehne popelem ta chodba a všichni, kteří se skrz ni pokusili utéct.“

Edrik nic neřikal a doufal, že je tohle všechno jenom sen, avšak po chvíli uslyšel velice hlasitý zvuk, který připomínal padající kameny a hlínu. Možná proto, že kameny a hlína se doopravdy zřítily a zasypaly tajnou chodbu. Nedaleko od něj se objevila propadlina do země. Nájezdníci museli nejspíše pomazat trámy v chodbě něčím velmi hořlavým a nyní to zapálit. Zasypali a usmrtili všechny, kteří se pokoušeli utéct tím tunelem.

Když Edrik viděl, jak se nad ním Richard zlověstně směje, dostal vztek jako nikdy v životě. „Ty zrádce!!!“ zvolal na něj, vytasil svou dýku a zabodl mu ji do nekrytého místa na noze. Richard se svalil k zemi bolestí. Edrik poté po dlouhém snažení vstal a když viděl, že z Velké Hory k němu přijíždějí dva nájezdníci, snažil se co nejrychleji dostat do vesnice, která byla momentálně zároveň tábor nájezdníků, kde by se mohl schovat. Držel si při tom pravou stranu žeber, kam ho byl Richardem zasažen. Jana už neviděl, protože ten jel do lesa, kam by to Edrik nestihl a než by se tam dobelhal, tak by ho dohnali a zabili.

Když se do vesnice dostal, ihned se schoval do trosek jednoho domu a shodou okolností to byl právě ten dům, kde se narodil a vyrůstal se svojí rodinou. V táboře našťástí nebylo momentálně tolik nájezdníků, protože drtivá většina byla ve Velké Hoře. Těch zbylých pár na hlídce si ho ale nevšimlo. Ulehl proto a zadýchaný se

podíval na ránu na žebrech. Nebylo to nic vážného a vypadalo to, že se brzy zahojí. Víc ho ale bolela všeobecná bolest způsobená pádem z koně.

Byl to zvláštní pocit být po tak dlouhé době zase mimo hrad a dokonce rovnou doma. Sice byl ten dům vypálen a zbyly z něho jen trosky, ale stejně...

Nájezdníci, kteří ho hledali, projeli kolem něj, aniž by si ho všimli a jeli dál. V takové tmě se Edrik ani nedivil.

Ležel tam ještě asi hodinu a naslouchal všemu, co se dělo. Podle všeho začalo těch pár nájezdníků, kteří zde zbyli, balit stany a pomalu se přemísťovat do Velké Hory. Všiml si, že tu nejtěžší práci nedělali oni, ale lidé v otrhaných šatech, kteří byli nejspíše pod nadvládou všech ostatních. Brzy zbyl ve vesnici jen schovaný Edrik. Bolest postupně mizela, a tak vstal a připravil se na odchod. Ještě před tím ale chvíli rozjímal nad vypálenou vesnicí.

Z Velké Hory přežil jen on, lord Jan a Monika, o kterých netušil, kde jsou a Richard, ten zrádce s probodenou nohou, který byl nejspíše baronem toho hradu. Edrik přišel o spoustu přátel, o Michala, o Rodrika, který pro něj po smrti jeho opravdových rodičů byl jako otec, a také o jeho meč, který mu baron daroval.

Opět začal přemýšlet nesprávným směrem a začal uvažovat o sebevraždě. Poté si ale uvědomil, že potom všem, co dokázal, by to byla obrovská hloupost. Proto tedy tehdy v té tmě, nad zničeným domem svých rodičů, přísahal, že pomstí je, své přátele, vojáky a ty ubohé nevinné ženy, děti a starce, kteří dnes zemřeli v tajné chodbě. Přísahal, že se pomstí za zradu Richardovi, Hartlovi a všem, kteří vedli útok na Velkou Horu, že získá zpět baronův meč a úplně naposledy si slíbil, že najde Moniku a zjistí, co se vlastně dnes stalo.

Poté ve tmě a sněhu odešel pryč. Jediné dobré, co mu zbylo, bylo odhodlání. Odhodlání, že Moniku najde a bude jí hledat navzdory všemu...

Adam Kupec, loňská 9. C

BÁSNĚ Františky Kadlčákové

TO

Tohle není mé tělo,
já mám ve skutečnosti křídla,
která snad jinam uletěla.

Už nemám je složená za zády
nemůžu uletět od třídy.

Kdo vůbec jsou?

Sprostí, hluční, špinaví,
já jako světlo prodírám se tmou.

Mé světlo však tmou nerozpustí
a já snažím se nezhasnout.

Chci opět zamávat, chytit vítr
a v něm plout, a v něm plout.
Letět a mít možnost se nadechnout.

Tohle není mé tělo,
já sama se v něm nepoznávám.
Bojí se, schovává, to nejsem já.

Já hrdost mám
a komu svou lásku dám,
je pouze na mě samé.
Jen první zdání klame,
říkáte, že znáte mě?

To nejsem já,
ale velký tebe/sebeklam.
Ve skutečnosti jsem elfem
vzdálené Středozezemě.
Jsem silná a nebezpečná
a hrdost ve mně
mi říká, že do hvozdu patřím
a možná jsem ženským odrazem
krále Thrandhuila...

Chci být hrdinou,
co brání, chrání
a ubírá se tmou.
Vstříc dobrodružství,
co v dále tkví.

Ochrání i pomoci
od strachu i zlé moci.
Teď však sedím v koutě
a prach na mě sedá.
Má mysl v knihách hledá.

Hrdiny, cesty, mosty
schůze a debaty.
Meč, co sám cestu v trní klestí.
Kdo pochybuje, dostane pěstí,
Kdo ne, ať věří.

Stránky, písmena i listy
protkané slovem fantasticky
mě drží nad hladinou,
v depresích, které rychle kopou
a já čtu dál záchranu svou.

Já klackem šermuji
a z luku střílím.
Pak hluboce lituji
jak úspěch mívám
ku vzoru svému se nevyvíjím.

Domácí mazlíčci žáků 2. C

KUKÍSEK je krásný beránek, se kterým skáču
krásněji hopu a moc rád ho spolu hraví. *Tasálka@olámská.z.c*

Rubinka

Je to náš miláček. Je milová a hodně
přítel. Spí se mnou v posteli. Máme
ji moc rád.

Domina Chrást
2.C

MAXÍK
Maxík je můj kocourák.
Bude s námi jeden rok.
Mám ho na chalupě.
Rád si s ním hraje
je divočinou mu dobrácky.
Je mazlivý a když ho
dávám sáhá přede.
Mám ho moc rád.
Adam Kolona 2.C

Naše domácí ZOO

AXOLOTI (VODNÍ DRÁČCI)

Axolotlu mexickému říkáme také vodní dráček nebo tygří mlok. Pochází z Mexika a je to obojživelník s velkými žábrami. Ve stádiu pulce je velmi legrační, ve volné přírodě většinou neprojde kompletní metamorfózou (přeměnou). V přírodě je šedý nebo černý, v zajetí se chovají různé barevné varianty. Axolotl je schopen obnovovat ztracené části svého těla. Potrava je masitá, snažíme se krmit pinzetou. Chov společně

s rybami není vhodný, Axolotl ryby požírá a ony na něj naopak útočí. V zajetí se dožívá až 25 let, potřebuje minimálně 50 litrové akvárium

KRMENÍ

Axolotl patří mezi masožravé obojživelníky. V zajetí se živí nitěnkami, patentkami, plži, rybami, nepohrdne ani myším holátkem. Můžete mu nabídnout i nitěnky v sušené formě, závisí na jednotlivci, zda mu tento druh potravy vyhovuje, nebo nikoliv. Z tohoto důvodu není vhodný

chov axolotlů v akváriu společně s rybami. Kromě rizika, že si na rybách pochutná, ho ryby mohou také napadat, proto pro axolotly volíme samostatné akvárium.

BYDLENÍ A VÝBAVA

Akvárium vhodné pro axolotla by mělo mít minimální objem 50 l. Na dno akvária používáme jemný štěrk nebo písek, hrubý štěrk není vhodný. V případě, že chceme akvárium osázet rostlinami, volíme hrubolisté rostliny, které mají pevné kořeny.

PÉČE

Teplota vody v akváriu pro chov axolotla by se měla pohybovat v rozmezí mezi 14 a 20 °C. Vyšší teploty můžou vést k větší náchylnosti na nemoci. Nižší teploty jsou vhodné v zimním období jako příprava k rozmnožování. Axolotli chovaní dlouhodobě v nižších teplotách pod 12 °C omezují svoji aktivitu, mají zpomalený metabolismus a přestávají přijímat potravu.

Matyáš Dragoun, 9. A

Znáte orla mořského?

I když orel mořský nese druhové jméno mořský, můžeme ho pozorovat i v našem okolí, například na Blatensku nebo Protivínku.

Orel mořský je bezesporu jedním z nejimpozantnějších živočichů našeho ptačího světa, kterého nelze s jiným dravcem zaměnit. Jako u jiných dravých ptáků je samice větší než samec. Pro orla je charakteristická silueta v letu. Má dlouhá, široká křídla, rozpětí jeho křídel dosahuje téměř

2,5 metru. Naproti tomu má poměrně krátký bílý ocas. Nezaměnitelný je i jeho hlas. Poslechněte si jej například na stránkách českého rozhlasu (<https://temata.rozhlas.cz/orl-morsky-7970625>).

Orel mořský obývá Evropu a takřka celou Asii. Na rozdíl od jiných druhů orlů je spíše obyvatel nížin s jezery a rybníky. První úspěšné opětovné zahnízdění na území ČR bylo, po sto letech, zaznamenáno na Třeboňsku

kolem roku 1980. V současné době by mohlo hnízdit na území jižních Čech až 100 orlů mořských. Jihočestí orlí mořští dávají při hnízdění přednost starým porostům v blízkosti vodních plochy a hnízda nejčastěji umísťují na borovici nebo smrk.

Orel je lovec ryb, vodních ptáků, ale je i mrchožrout. To se mu často stává osudným, díky otráveným nástrahám, které nezodpovědní (zlí, krutí) lidé umísťují v přírodě.

Mě tento dravý pták zaujal, a co vás?

Karolína Nůsková, 6. A

Florbalové online tréninky

Ahoj, jmenuji se Áda. Ráda bych vám napsala, jak fungují v koronavirové situaci naše tréninky florbalu. Trenéři našeho sportovního klubu chtějí, aby se každý hráč hýbal. Samozřejmě, že je to dobrovolné. Vymýšlejí pro nás různé týmové hry, online tréninky a soutěže. Samostatné dobrovolné tréninky dostáváme do mobilní aplikace XPS. Tréninky máme třikrát týdně, a kdo chce, tak si ho splní. Máme i na WhatsAppu skupinu, kam můžeme odesílat dosažené výsledky. Také pro nás pořádají klubové a pohybové hry nebo

soutěže. Trenéři pro soutěže vytvoří samostatné WhatsAppové skupiny a přiřadí nás do nich tak, aby to bylo spravedlivé. Každý den v osm hodin ráno nám přijde výzva na aktuální den. Kdo chce, zapojí se. Jsou tam zábavné, posilovací a vytrvalostní výzvy. Například vymyslet a namalovat logo klubu, udělat fotku se zvířátkem, běhání, dřepy, plank, skákání přes švihadlo, kolečkové brusle, kolo atd. Vždy večer v devět nám na aplikaci přijde vyhodnocení, jaký tým vyhrál. Na konci soutěže každý hráč, který se zapojil do výzvy, dostane

odměnu. Například florbalový odznak, klubové ponožky, florbalový míček.

Také naše online tréninky probíhají zajímavou formou. Vždy se sejdeme přes Google meet v daný čas. Na každém tréninku je vždy alespoň jeden trenér. Zapneme si kamery, aby nás bylo vidět. Probíhají tam tréninky na posilování, technika s hokejkou a vytrvalost. Každý trénink trvá většinou 60 minut. Vždy začínáme protažením a rozcvičkou, potom následuje trenérem vedený trénink. Na konci se vždy rozloučíme a řekneme si, jestli se nám trénink líbil. Potom se odpojíme.

Nezmiňovala jsem, že máme i semináře. Tam probíráme taktiku a různé zápasy dospělých hráčů. Jak se chovat, jak zareagovat, co při hře udělat atd. Vždy nám vše vysvětluje hlavní trenér a zároveň vedoucí klubu Michal Hanzlík. To je z mého článku vše. Doufám, že se vám líbil. Děkuji za přečtení a zatím ahoj.

Adéla Jaroušková, 6. A

Kresba: Zdenka Stuchlíková, 8. A

Něco pro zasmání

Blondýnka volá brunetce a bruneta se ptá blondýnky: „Půjdeš do kina?“ Blondýnka neodpovídá.

Bruneta se zeptá znovu: „Půjdeš do kina?“ Blondýnka zase neodpovídá. Bruneta se naštve a do telefonu zařve: „Tak půjdeš do toho kina nebo ne?!“ Blondýnka odpoví: „Vždyť jsem ti kývala, že jo!“

Pepíček: „Dědečku moc ti děkuju za ty housle, cos mi dal loni k Vánocům. Byl to ten nejlepší dárek, jaký jsem kdy dostal!“ „Doopravdy?“ ptá se děda. Pepíček nadšeně přikývne: „Rozhodně! Pokaždé, když začnu hrát, máma mi dá dvacku, abych s tím zase přestal!“

O hodině zeměpisu se paní učitelka ptá Pepíčka, kde leží Afrika, a Pepíček odpoví: „Paní učitelko, na mapě!“

Maminka se baví se svým synem: „Pepíčku, jestli tu polévku nesníš, tak

zavolám Polednici!“ Pepíček se na maminku podívá a říká: „Ty si jako myslíš, že ona to jíst bude?“

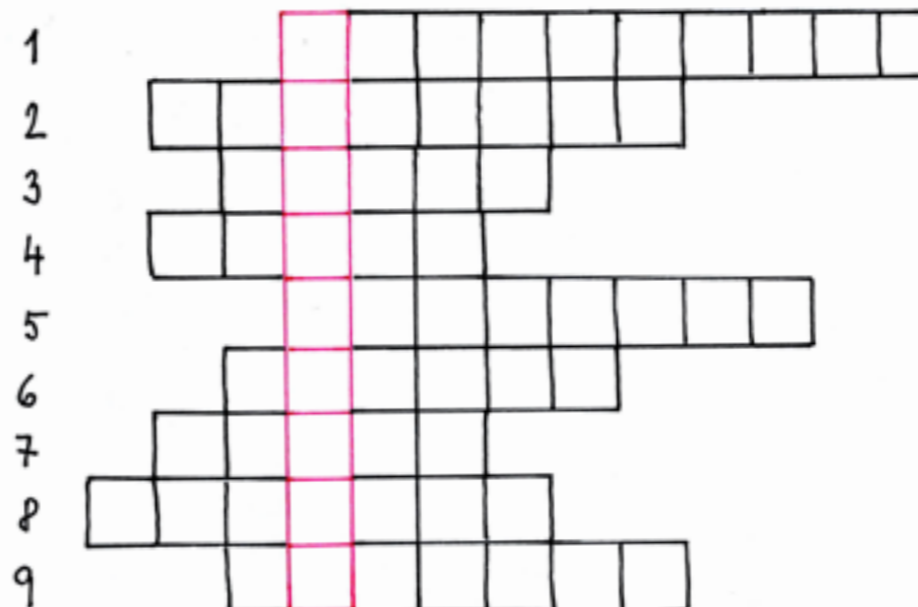
Mamka: „Pepíčku, proč si do bazénu bereš meloun?“ Pepíček: „Ale mamí, vždyť je vodní.“

Co udělá blondýna, když se rozběhne proti blondýně? Rozbije zrcadlo.

Jak si blondýna mohla zlomit nohu při hrabání listů? Spadla ze stromu.

Nikola Žáková, 7. B

KŘÍŽOVKA

1. ŽLUTÁ LETNÍ KVĚTINA
2. LETNÍ MĚSÍC
3. CO SE STAVÍ NA NÁVSI 1.5.
4. NÁDRŽ NA KOUPÁNÍ
5. KAM SE JEZDÍ O PRÁZDNINÁCH
6. NEJVYŠŠÍ HORA V KRKONOŠÍCH
7. JEDOVATÝ HAD ČR
8. ŘEKA NA JIHU ČECH
9. ROSTLINA S LÉČIVÝMI ÚČINKY

ŘEŠENÍ: 1. PAMPELIŠKA, 2. ČERVENEC, 3. MÁJKA, 4. BAZÉN, 5. DOVOLENA, 6. SNĚŽKA, 7. ZMIJE, 8. LUŽNICE, 9. BRYLKA

Nela Samcová, 8. C

ANTISTRESOVÁ OMALOVÁNKA

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

Neobvyklé jaro v KMŠ

Letošní jaro bylo ve školkách velmi neobvyklé. V březnu jsme se museli rychle přizpůsobit uzavření školek a začít s dětmi pracovat distančně. Naštěstí jsme na situaci byli již připraveni, s rodiči jsme měli domluvený způsob komunikace, takže jsme okamžitě začali fungovat „na dálku“. Zaměřili jsme se hlavně na předškoláky, ale nezapomněli jsme ani na naše nejmenší.

Děti i rodiče z Křesťanské MŠ velmi hezky reagovali na naše podněty. Největší úspěch měla připravená „Velikonoční hra“, při které celé rodiny plnily úkoly v písečných uličkách, splnění úkolů vyplňovali do připravených kartiček. Po zvládnutí všech úkolů zaměřených na téma křesťanských Velikonoc získalo každé dítě sladkou odměnu ve formě nadílky velikonočních perníčků, čokoládových zajíčků, kuřátek a dalších sladkostí. Paní učitelky, které vše připravovaly, byly příjemně překvapeny velkým zájmem o tento program a krásnými reakcemi rodičů.

Další velikonoční akcí bylo zdobení bran mateřské školy velikonočními vajíčky a další výzdobou. I když počasí akci vůbec nepřálo a vítr a liják některé výtvořky zničil dřívě, než jsme je stihli vyfotit, rodiče a děti tvořili s nadšením, což bylo hlavním cílem akce.

CO SE DĚTI NAUČILI

Po návratu do školky jsme s předškoláky procvičovali vše, co se doma učili s rodiči. Jednou z poměrně obtížných dovedností je vázání kličky. Mnoho dětí to s úspěchem zvládlo a odměnou ve školce jim byl diplom ve formě papírové boty

PĚSTITELSKÉ POKUSY

Vzhledem k spíše zimnímu počasí během dubna jsme se pustili do povolávání jara a pokusů se semínky. Děti byly nadšené, že fazole i hrášek nám ve třídě krásně vyrostl. Nyní se chystáme přesázet vše na zahradu školky.

CHOV MOTÝLŮ U SLUNÍČEK

Ve třídě Sluníček jsme se v rámci environmentální výchovy zaměřili na hmyz. Pořídili jsme si tzv. „Motýlí zahrádku“, pomocí které pozorujeme ve třídě vývoj motýlů od housenek přes jejich zakuklení až po vylíhnutí motýlů. Nejprve jsme pozorovali postupný růst housenek. Nyní se nám již pět housenek babočky bodlákové zakuklilo. Děti každý den kukly pozorně sledují a netrpělivě čekají, až se z kukel vylíhnou motýlí krasavci.

VYCHÁZKY DO OVOCNÉHO SADU

S dětmi z KMŠ chodíváme pravidelně do „našeho“ ovocného sadu poblíž Domovinky. Sad jsme společně s rodiči vysázeli před pěti lety a za tu dobu všech sedmnáct ovocných stromů již pořádně vyrostlo. V květnu jsme sledovali, jak stromy kvetou. V současné době se v sadu buduje také květinová louka, za což jsme velmi rádi. Navážeme na naše letošní téma hmyzích kamarádů. Budeme mít v sadu co pozorovat, a tím rozvíjet znalosti dětí o hmyzu. Zatím s dětmi kreslíme obrázky, jaký hmyz by si děti na louce představovaly. Jsme zvědaví, jací hmyzí kamarádi se nám do sadu doopravdy nastěhují.

L. Kučerová

Opět společně v 9. MŠ

KOŤATA

Po dlouhém uzavření naší MŠ jsme se opět všichni setkali a radostně jsme se pustili do činností a aktivit se svými kamarády ve školce. U předškoláků probíhal pohádkový výukový program, při kterém děti vyráběly dodatečný dáreček pro maminky ke Dni matek.

SLŮŇATA

Děti ze třídy Slůňat se sešly po otevření mateřských škol v omezeném počtu. Do školky mohli dorazit pouze předškoláci a děti rodičů, kteří pracují v IZS. Po celou dobu uzavření mateřských škol děti plnily výuku distanční formou a výsledky, které nám přinesly děti po návratu do školky, nás velmi potěšily.

MEDVÍDATA

Děti ze třídy Medvídat se po úplném otevření školek navrátili téměř v plném počtu. Hned jsme oslavili proběhlé narozeniny. Čokoládový dortík dětem moc chutnal. S dětmi jsme si povídali o tradici pálení čarodějnic a prvním máji. Toto téma je vždy velmi oblíbené. Zahráli jsme si několik her, vařili lektvary, a dokonce jsme i vytvářeli strašidelné čarodějnice.

ŠTĚŇATA

Naši nejmenší se mohli navrátit do mateřské školy mezi posledními, ale ani tak se nezahláelo a na děti čekal nápaditý program k tématu maminky a rodina. Děti si odnášely krásné dárečky v podobě vlastnoručně namalovaných hrníčků, ze kterých měly maminky velikou radost. Už se všichni moc těšíme na následující dny, které si ještě do konce školního roku hodláme naplno užít.

Olga Posekaná

Zprávičky z 5. mateřské školčky

Než se pustíme do zpráv z naší 5. MŠ, dovolujeme si na úvod jedno zamyšlení o tom, co nám všem přineslo posledních pár dnů... A pak hurá za dětmi do jednotlivých tříd, copak veselého a zajímavého ve školce prožily? Pojďme si to společně přecíst...

PODĚKOVÁNÍ RODIČŮM

V posledních měsících se nám všem život díky koronaviru poněkud změnil. Ubíral se směrem, který pro nás byl, a z části ještě stále je, velmi neobvyklý. Řešili jsme mnoho jiného v osobním životě, v zaměstnání a hlavně ve vzdělání našich dětí. Předkládali jsme vám formou distanční výuky pracovní listy, kvízy, tipy na rozvoj paměti nebo slovní zásoby, logopedická cvičení, grafomotorické listy a odkazy na zajímavé environmentální aktivity. Pro naše nejmenší jsme vkládali náměty na zábavné činnosti, přinášeli tipy na tvoření a hlavně jsme se v této nelehké situaci poučili, že z něčeho špatného může vyplynout i něco dobrého. Tím nejlepším pro vás a vaše děti byla jedinečná příležitost vrátit se ke kořenům, k podstatě rodiny a jejího významu pro rozvoj dítěte. Měli jste možnost trávit s dětmi více času, povídat si, sdílet, pozorovat drobné každodenní pokroky dítěte, které obvykle ani nemáte možnost postřehnout a radovat se z nich. Věnovali jste jim svůj čas, energii, píli, a za to vám všem rodičům patří velké díky. I nadále si s dětmi o současnou situaci povídejte, děti se potřebují orientovat v tom, co se kolem nich děje, když se sami ptají, komunikujte s nimi a poskytněte jim přiměřené informace, je to pro ně důležité.

Kreativně se meze nekladou. Dětství je krátké, jedinečné a neopakovatelné. Využijme nabízené příležitosti k tomu, abychom si uvědomili, co je pro nás důležité. Naše děti si to roz-

hodně zaslouží, a to nejen v době nouzového stavu.

Martina Maturová

MOJE RODINA

Kdo patří do mé rodiny? Jak se jmenuje moje maminka, tatínek, sourozenec? Zdájí se vám tyto otázky lehké? Pro některé dětičky ze třídy Modrý zvoneček to zas tak jednoduché nebylo. Maminka je prostě maminka a tatínek je tatínek. Během povídání o rodině jsme se upřímně zasmáli. Děti jsou kouzelné a bezprostřední, co na srdci, to na jazyku. Takže když jsme chtěli dětem, kte-

ré jméno maminky neznaly, napovědět větou: „Tak jak říká tatínek mamince? Jak ji oslovuje?“ Dozvěděli jsme se, že některá maminka se jmenuje miláček, jiná zlatíčko a jedna dokonce „prdelka“. :-). Téma moje rodina jsme si skutečně užili. Kreslili jsme členy rodiny, povídali si veselé příhody o rodině, pantomimou ztvárnili činnosti, které jednotliví členové rodiny doma dělají. Děti si uvědomily, jak je rodina důležitá, jak je pohlázení od maminky nenahraditelné, vtipy táty nejtupnější, hašteření se sourozenci prima a jak důležité je pomáhat a starat se o babičku s dědou, kteří umí vyprávět neobvyklé pohádky. Naše třída je

svým způsobem také taková rodina, kde si navzájem pomáháme, snažíme se k sobě být milí a zažíváme spolu mnoho dobrodružství.

Vendula Rynešová

POZNÁVÁME ŽIVOT HMYZU

Prostřednictvím prožitkového učení byly děti ze Sluníčkové třídy seznámeny se životem včel a s jejich významem nejen pro člověka. Včela má na naší zemi své nezastupitelné místo a svojí pracovitostí patří mezi jednoho z nejpilnějších tvorů. Děti si vyzkoušely, jaké je to být pilný jako včelička. Nakonec došly k závěru, že pracovitosti včelky se těžko někdo vyrovná.

Anna Vyhlídková

SLAVÍME SVÁTEK MAMINEK

Každý rok si s příchodem jara v mateřské škole připomínáme jeden velice důležitý den a to svátek všech maminek. Proto se první květnový týden děti z Jahůdkové třídy věnovaly přípravám na tuto událost. Přípravy braly velmi vážně, snažily se pracovat co nejlépe a byly nadšené, že můžou něco vyrobit pro svou maminku. Naučily se krásnou básničku a samozřejmě vlastnoručně vyrobily i přáníčko s poděkováním za její lásku a péči. Ale co by byl svátek maminek bez

květiny? Tuto otázku si uvědomovaly i děti a proto jsme se rozhodli kytičky maminkám vytvořit ze sádry. Připravili jsme si silikonovou formu určenou právě k odlévání. Rozdělali jsme sádru ve vodě, vzniklou hmotu nalili do forem a počkali do druhého dne. Druhý den ráno ztvrdlé tvary vyklopili a mohlo začít velké kreativní tvoření. Děti byly z práce nadšené a nejraději by odlévaly a malovaly celý den. Největší odměnou za odvedenou práci byl šťastný a pyšný výraz ve tváři maminek, když jim děti předávaly z lásky vyrobené dárky.

Martina Hladíková

Jaro v 11. MŠ

VEVERKA CHYSTÁ ZAHŘÁDKU...

toto je nosné téma, jak našim dětem přiblížíme svět kolem nás v souvislostech. Proto jsem se 12. dubna vydala s dětmi na komunitní zahradu na Hradišti, kde se děti učily plít záhony za asistence pedagogů. Péči o záhon a sledování dění kolem něj děti získávaly nově poznatky a zkušenosti přirozeným a hravým způsobem. Začaly tak vnímat jídlo, přírodu a svět jako celek. Malí zahradníci a zahradnice si také společně s pedagogy zasadili keř angreštu,

který až začne plodit, určitě udělá radost všem dětem i dospělým, co na komunitní zahradu dochází a tráví zde volný čas v přírodě.

ČARODĚJNICKÝ DEN

Čarodějnický den si děti z mateřinky na Hradišti užily v pátek 30. dubna naplno. Již ráno přišly děti nastrojené v kostýmech a měly vymyšlená čarodějnická a kouzelnická jména. Od rána se vše odehrávalo na školní zahradě, kde si malé čarodějničky a kouzelníci opekli buřtíky a napili se čarodějného kořeníčka. Pedagogičtí a provozní zaměstnanci byli také převlečeni za čarodějnice a připravili pro děti pestrý program v podobě písni, her, tance a létání na koštěti, ochutnávání lektvarů. Každá malá čarodějnice a kouzelník si vysoutěžili Kouzelnické maturitní vysvědčení.

V úplném závěru nechyběl tanec čarodějnic. To školní zahrada ožila a kytičky za-

čaly rozkvétat. Vždyť za pár hodin začal – 1. máj – lásky čas.

Eva Sládková

ANTISTRESSOVÁ
OMALOVÁNKA

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedění redakce: Mgr. Eva Laksarová,
Mgr. Jiří Červenka

Grafická úprava a počítačová sazba: Jiří Pobřísl

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada: Vendelín Kozelka, 6. A
Adéla Jaroušková, 6. A
Jakub Staffa, 7. D
Štěpán Pospíšil, 8. A
Matyáš Dragoun, 9. A

Karolína Nůsková, 6. A
Nikola Žáková, 7. B
Zdeňka Stuchlíková, 8. A
Nela Samcová, 8. C
Patrik Staněk, 9. A

Toto číslo vychází v červnu 2021.

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon: 382215104/129
e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

MANDALY rozzářily naše trička podruhé

Jaro očima Vendelína Kozelky

